

Erasmus+ projekt:

A digitális média használata a szociális cégek gyakorlatában:

Egy európa összehasonlítás

(01/11/2018-31/08/2021)

Tartalom és célok:

Már nem lehet elképzelni a mindennapi munkát számítógépek, internet, e-mailek vagy mobiltelefonok nélkül. Kevés olyan terület van, amely nem érintette a digitális korszakot.

A médiaismeretek gyakorlatilag minden foglalkozási és munkaterületen interdiszciplináris komplexummá alakultak, ezért ezeket a mindennapi operatív gyakorlatokban, beleértve az alap- és továbbképzést is, ennek megfelelően kell kommunikálni és integrálni.

Az új alkalmazások használatának elsajátítása mellett a résztvevőket arra tanítják, hogy megértsék a funkcionális elveket, módosítsák az alkalmazásokat saját foglalkozási kontextusukban, valamint részt vegyenek a média operatív képzésben és a tevékenységek felhasználásának megtervezésében és szervezésében.

Ez a digitális fejlődés nem áll meg az olyan európai szociális vállalkozásoknál sem, amelyek elkötelezettek azon személyek képzésére, foglalkoztatására, foglalkozás-rehabilitációjára és integrációjára mellett, akiknek az egészsége megakadályozza őket abban, hogy munkát vállaljanak vagy folytassanak, és akiknek ezért különleges segítségre van szükségük.

A digitalizálás ezért minden európai számára központi kihívást jelent. Ezért logikus, hogy a szociális vállalkozások európai partnerségekben gyűlnek össze, hogy megfeleljenek ennek a kihívásnak és tanuljanak egymástól.

A szociális vállalkozások nem a gazdasági, hanem a társadalmi előnyökre irányulnak. A munkaerőpiachoz közel vagy a piacon dolgoznak a hátrányos helyzetű személyek (pl. iskolaelhagyás vagy szakképzés nélküli személyek, krónikus betegek, fogyatékkal élők stb.) ideiglenes vagy állandó képzettsége és foglalkoztatása érdekében. Ide tartoznak például a hosszú távú munkanélküliek képzési és foglalkoztatási programjai, a fogyatékkal élők befogadására irányuló programok és workshopok.

A szociális vállalkozások folyamatosan törekednek a foglalkoztathatóság megteremtésére vagy visszaállítására, a célcsoportok számára munkahelyek teremtésére, valamint állandó és fenntartható munkaerő-piaci integrációjuk előmozdítására. Ugyanakkor a szociális vállalkozásoknak a technológiai fejlődést kifejezetten a célcsoportok szakmai elősegítésére és képzésére kell alkalmazniuk. Ezek így könnyen összekapcsolhatók a digitális fejlődéssel, javíthatják foglalkoztathatóságukat, és növelhetik esélyeiket a munkaerőpiacon. Más szóval, a hátrányos helyzetű és egészségügyi problémákkal küzdő személyeket is elő kell mozdítani a munkaerőpiacon jelentkező, a digitális korszakhoz igazodó és ezáltal a digitális kirekesztés veszélyétől védett ajánlatok révén.

Az európai szinten tervezett projekttevékenységek a fogyatékkal élőkre, az egészségügyi problémákra, a mentális problémákra vagy a szociális cégekben részt vevő függőségi problémákra összpontosítanak. Részvételüket sok esetben többé-kevésbé hosszú távú munkanélküliség előzte meg. A foglalkoztatáson túl a szociális vállalkozások is tanulási helyként szolgálnak e személyek számára. Itt részben védett környezetben mozdítják elő őket, amely mégis a valósághoz a lehető legközelebb kínál feltételeket, és itt a piachoz közel, vagy közvetlenül a piacon dolgoznak.

A fogyatékkal élő vagy egészségügyi problémákkal küzdő személyek magas kockázatú csoportot jelentenek a munkaerőpiacon. Munkanélküliségük messze meghaladja az átlagot az összes európai országban. Ennek okai egyenlően oszlanak meg a munkaerőpiacon végbemenő trenchant változások, a szakmai kompetenciára és képezésekre vonatkozó magasabb követelmények, valamint a mentális betegségek és függőségek egyértelmű növekedése között a lakosság körében. Tanulmányok szerint három európai közül több mint egynél (38 %) alakul ki mentális zavar évente legalább egyszer.

Ez a helyzet nemcsak az érintett személyek és családtagjaik számára jelent kihívást, hanem a szakmai rehabilitáció szakértői és vezetői számára is. Ez utóbbiak kifejezetten felelősek azért, hogy fenntartsák az e heterogén csoportnak a munkában való részvételét és érvényességét a legújabb társadalmi, tudományos és technológiai szinteken is javító koncepciók alapjául szolgáló készségeket.

A stratégiai partnerség középpontjában a digitális képzéssel kapcsolatos szakmai információcseré áll a szociális vállalkozások összefüggésében, valamint a részt vevő európai országok bevált munkamódszereinek megismerése áll. Ennek érdekében létre kell hozni egy határokon átnyúló párbeszédet, és az együttműködés során konkrét kapcsolatokat kell kezdeményezni.

A partnerség célja, hogy új, határozott megállapításokat és ötleteket közöljön az érintett szervezetekkel arról, hogy hogyan kezeljék a kínált lehetőségeket és a digitalizáció által a szociális vállalkozásaikban támasztott kihívásokat. E tekintetben a hangsúly két szempontra helyeződik:

a) azok a lehetőségek, amelyeket a digitalizálás kifejezetten a hátrányos helyzetűek munkaerő-piaci képzéséhez biztosíthat mind a szakmai, mind a személyzeti képezések tekintetében (pl. technikai segédeszközök, a munkahelyi rutinok szabványosítása, szociális tanulás, játékalapú tanulás);

b) az egyes partnerországokban a digitalizálás által a munkavállalók és különösen a hátrányos helyzetűek számára jelentett kockázatok (pl. a munkaerő privatizációja, alacsony besorolású munkahelyek áthelyezése stb.).

A partnerség a „Lásd – Bíró – Törvény” három lépéséhez igazodik.

1.) Lásd:

A partnerországokban tett látogatások és szemináriumok bemutatják és összefoglalják a digitalizálással kapcsolatos meglévő tudást és gyakorlatot. Az ehhez szükséges legfontosabb követelmények a jó előterjesztő és egyértelmű cselekvési iránymutatások.

2.) Bíró:

A partnerek külön-külön vagy együttesen osztják meg az elgondolásokat, amelyeket el kell fogadni, és szükség esetén saját gyakorlatukban finomítani kell. Emellett szükség van a képzéshez szükséges intézkedésekre, valamint arra, hogy ezt hogyan tudják külön-külön vagy együttesen megvizsgálni a származási országokban és az EU szintjén.

3.) Törvény:

A stratégiai partnerség során vagy végén a megszerzett ismeretek megmaradnak, és egy olyan dokumentum formájában kerülnek átadásra, amely felsorolja a bevált gyakorlati példákat a sikeres technológia- és médiahasználatból az európai szociális cégek sikeres digitalizálási stratégiáiba. Ezek a példák ezért később beépíthetők a további finanszírozó szervek tényleges képzési gyakorlatába, és a tanulási partnerség eredményeként a helyszíni gyakorlat határozott javulásához vezethetnek (= a partnerség stratégiai hozzáadott értéke és a projekttevékenységek hatékonyságának ellenőrzése).

Lehetséges lenne az „e-befogadás” témáját támogató kis léptékű politikai kampány is, például a partnerek közös hozzájárulása a 2019-es európai parlamenti választásokhoz vagy a jövőbeli európai strukturális alaphoz és a 2021-2028 közötti finanszírozási programokhoz.

A digitális média szakmai és személyi képzésben való felhasználásának egyértelmű hangsúlyozása mellett a stratégiai partnerség egy második téma mellett is elköteleződik, az egészségügyi problémákkal küzdő személyek politikai véleményformálásban való részvétele és az érdekek képviselete mellett. Ebben az összefüggésben külön figyelmet kívánunk szentelni az európai aggodalmaknak és kérdéseknek, és ezt két szempontból kívánjuk szem előtt tartani:

- a) az érintett partnerszervezetek szociális szervezeteinek célcsoportbeli résztvevőinek szemszögéből;
- b) a szakértők és a vezetők szemszögéből.

Partnerszervezetek:

Caritas Association for the Diocese of Cologne, Németország (koordináció)

Szociális vállalkozások Európa – CEFEC, Vottem, Belgium

Bucovina Intézet; Suceava, Románia

Pagalbosnamuosetarnyba, Kaunas, Litvánia

KoiSPEDIadromes, Athén, Görögország

Diakónia Keresztény Alapítvány, Sfantu Gheorghe, Románia